

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστῶς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ· ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· **ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον**. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

Ἴδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων· **ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι**, Κύριε· θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων ἧ συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἄνθρωπος ἔσῃ ζωγρῶν.

Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, **ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ**.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρὸ ἐκεῖνο, καθὼς στεκόταν ὁ Ἰησοῦς κοντὰ εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα κοντὰ εἰς τὴν λίμνην, ἀλλ' οἱ ψαράδες εἶχαν βγῆ καὶ ἔπλεναν τὰ δίκτυα. Ἐμπῆκε εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ πλοῖα τὸ ὁποῖον ἀνήκε εἰς τὸν Σίμωνα καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ ἀπομακρυνθῆ λίγο ἀπὸ τὴν ξηράν. Τότε ἐκάθησε καὶ ἐδίδασκε τὰ πλήθη ἀπὸ τὸ πλοῖον.

Μόλις ἔπαυσε νὰ μιλῆ, εἶπε εἰς τὸν Σίμωνα, «Πήγαινε εἰς τὰ βαθειὰ καὶ ρίξτε τὰ δίκτυα σας γιὰ ψάρεμα». Καὶ ὁ Σίμων ἀπεκρίθη, «Διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύχτα ἐκοπιάσαμε χωρὶς νὰ πιάσωμε τίποτε. **Ἄλλ' ἐπειδὴ σὺ τὸ λές, θὰ ρίξω τὸ δίχτυ**». Ὅταν τὸ ἔκαναν, ἔπιασαν πολλὰ ψάρια, καὶ τὸ δίκτυο τους ἄρχισε νὰ σχίζεται. Καὶ ἔκαναν νεύματα εἰς τοὺς συντρόφους των ποὺ ἦσαν εἰς τὸ ἄλλο πλοῖον, νὰ ἔλθουν νὰ τοὺς βοηθήσουν· καὶ ἦλθαν καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο πλοῖα, ὥστε νὰ κινδυνεύουν νὰ βυθισθοῦν. Ὅταν ὁ Σίμων Πέτρος εἶδε τί ἔγινε, ἔπεσε εἰς τὰ γόνατα

τοῦ Ἰησοῦ καὶ εἶπε, «**Φύγε ἀπ' ἐδῶ, Κύριε, διότι εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός**». Αὐτὸ τὸ εἶπε διότι ἐξεπλάγη καὶ αὐτὸς καὶ ὅλοι ὅσοι ἦσαν μαζί του μὲ τὰ ψάρια ποὺ ἔπιασαν, ἐπίσης καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συνεταῖροι τοῦ Σίμωνος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα, «Μὴ φοβᾶσαι· ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ πιάνης ἀνθρώπους».

Καὶ ὅταν ἔφεραν τὰ πλοιάρια εἰς τὴν ξηράν, **τὰ ἄφησαν ὅλα καὶ τὸν ἀκολούθησαν.**